

Pokud však zmateční stížnost projevuje v rámci dotyčných svých vývodů porůznu některé právní názory, byla shora již doličena jejich mylnost a stačí odkázati ji v té příčině na příslušné hořejší právní úvahy. Tím pozbývají zároveň všeho podkladu a oprávnění i další vývody, jimiž zmateční stížnost doličuje, že není splněna ani skutková podstata přestupku podle Šu 411 tr. zák., který prý by jinak mohl přijíti v úvahu, jelikož prý nelze zjistiti, zda způsobil H-ové poranění ten či onen z obou obžalovaných. Z týchž důvodů jest neodůvodněnou i další námitka, uplatňovaná s hlediska důvodu zmatku čís. 10 Šu 281 tr. ř., že v nejnepříznivějším případě mohlo by se jednati o skutkovou podstatu přestupku podle Šu 411 tr. zák. a to jen ohledně onoho z obou obžalovaných, ohledně něhož by tu byl důkaz dotyčného jednání. Ke skutkové podstatě zločinu podle Šu 157 odstavec druhý tr. zák., jehož ostatní pojmové znaky zjišťuje rozsudek jak ve směru objektivním, tak i po stránce subjektivní způsobem věcně i právně bezvadným, stačí, pokud jde o otázku, dotčenou oněmi vývody i posléz zmíněnou námitkou zmateční stížnosti, plně rozsudkové zjištění, podle něhož oba obžalovaní na H-ovou ruce vztáhli způsobem, shora podle rozsudku vyličeným. V tom, že podle rozsudku nelze dokázati, kdo z nich ji těžce ublížil, tkví právě moment, který odlišuje skutkovou podstatu zločinu podle Šu 157 odstavec druhý tr. zák. od skutkové podstaty zločinu podle Šu 152, pokud se týče Šu 157 odstavec první tr. zák.

Čís. 2231.

Neuvědomění o době hlavního přelíčení může býti neodvratnou překážkou ve smyslu Šu 427 tr. ř., není-li obžalovaným zaviněno. Ví-li, že jest proti němu obžaloba pro zločin, jest na něm, by se postaral o to, by mu obsílka mohla býti doručena, odchází-li na (obchodní) cestu.

Zmatek čís. 3 Šu 281 tr. ř., nebyla-li obsílka k hlavnímu přelíčení doručena do vlastních rukou obžalovaného.

(Rozh. ze dne 5. ledna 1926, Zm II 596/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání odpor obžalovaného proti rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Brně ze dne 19. října 1925, jímž byl uznán vinným zločinem zpronevěry podle §§ 183 a 184 tr. zák. Naproti tomu vyhověl jeho zmateční stížnosti, zrušil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Odpor proti rozsudku vynesnému v jeho nepřítomnosti odůvodňuje obžalovaný tím, že v projednávaném případě nebylo zákonných předpokladů Šu 427 tr. ř. k tomu, by mohl rozsudek býti vynesen v jeho nepřítomnosti, jelikož mu nebylo osobně doručeno předvolání ku hlavnímu přelíčení; došloť prý do jeho bytu asi 2 dny po tom, co odejel za obchodní cestou na Slovensko, odkud se vrátil asi tři dny po hlavním přelí-

čení. Obeslání přijala prý jeho manželka, jež prý ho o hlavním přeličení uvědomiti nemohla, poněvadž nevěděla o jeho dočasném pobytu, neboť se nezdržoval na jednom místě, cestuje od místa k místu. V nedoručení obsílky ku hlavnímu přeličení spatřuje nepřekonatelnou překážku, kteráž mu bránila v dostavení se k hlavnímu přeličení. Neuvědomění o dni hlavního přeličení může býti sice podkladem odporu jako neodvratná překážka, dostaviti se k hlavnímu přeličení, bylo-li obžalovaným nezaviněno. V souzeném případě však, kde obžalovaný věděl, že proti němu jest obžaloba pro zločin, bylo na něm, by, i když nastoupil obchodní cestu, postaral se o to, by mu případné obeslání k hlavnímu přeličení mohlo býti včas dodáno, nebo, by jinak byl o ličení uvědoměn. Neučinil-li tak, nebyla překážka neodvratnou, protože jí mohl snadno předejiti, a proto bylo nutno odpor jako bezdůvodný zamítnouti.

Naproti tomu právem vytýká obžalovaný nedostatek ten jako zmateční důvod podle čis. 3 Šu 281 tr. ř., neboť osobní obeslání obžalovaného ku hlavnímu přeličení uvádí § 427 tr. ř. mezi předpisy, jichž šetřiti káže zákon výslovně pod následky zmatečnosti a § 281 čis. 3 tr. ř. uvádí v tom směru nešetření předpisu Šu 427 tr. ř. jako formelní důvod zmatečnosti, pak-li vada ta mohla míti nepříznivý pro obžalovaného vliv na soudní rozhodnutí. Obsílkou ku hlavnímu přeličení je prokázáno, že ji nepodepsal obžalovaný, nýbrž jeho manželka a nelze tedy mluvit o jeho osobním předvolání. Že pak neobeslání obžalovaného ku hlavnímu přeličení a spojená s tím pro něho nemožnost hájiti se proti obžalobě, mohla míti proň nepříznivý vliv na rozsudek, o tom nebude vzhledem k ustanovení Šu 221 tr. ř. sporu. Tím jest prokázán zmatek podle Šu 281 čis. 3 tr. ř. a bylo proto podle Šu 288 odstavec druhý čis. 1 tr. ř. a podle Šu 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, čis. 3 ř. zák. z roku 1878 za souhlasu generálního prokuratora již v zasedání neveřejném zrušiti rozsudek nalézacího soudu jako zmatečný, a poněvadž nelze věc ještě rozhodnouti a opakování hlavního přeličení se vyhnouti, bylo věc vrátiti prvnímu soudu, by ji znova projednal a rozhodl, aniž bylo zapotřebí, by se soud obíral ostatními ve zmateční stížnosti uplatňovanými zmatky.

Čís. 2232.

Pouhé odsouzení pro čin s hrdelním souběžný není zostřením trestu smrti ve smyslu Šu 50 tr. zák., nebyl-li trest ani částečně vykonán.

Ustanovení Šu 338 tr. ř. (odstavec druhý) jest použití jen, je-li trestní sazba v zákoně určena, nikoliv v případě, kdy nelze vyměřiti trest smrti z důvodu Šu 50 tr. zák.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1926, Zm I 811/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Roberta R-e do rozsudku porotního soudu v Mostě ze dne 19. října 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem loupežného zabití podle Šu 141 tr. zák., a zamítl v neveřejném zasedání odvolání obžalovaného Antonína G-y z výroku o trestu.